

κύνα τοῦ νέου Νόμου, ἀπεχωρείσθῃ, θαυροῦσάν, τοῦ
εὐγενεὺς ζώου, τὸ ὅποιον ἐμείνεν ἐπὶ τινα χρόνον ἂ
νῆπυχο· καὶ ἀκίνητον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ὡς νὰ ἀμφιβαλλέ
περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Κυρίου του. Ἀλλ' ἅμα ἀ
νεπαισθησαν τὰ ἱστία καὶ τὸ πλεῖον ἤρχισε τολμη
ρῶς νὰ διασχίζῃ τὸ κύμα, ὁ κύων ἐβρίσθη εἰς τὴν θά
λασσαν, ἐπλησίασε πρὸς τὸ πλοῖον, καὶ ἠκολούθει πλεῖον
ἐπὶ πολλὰς λεύγας. Οὐτε ἡ ἀπαρδειγμάτιστος αὐτῇ
ἀρσένιος, οὐτε αἱ παρακλήσεις τοῦ νέου ναύτου, οὐτε
ἡ ἐκκλησίς δλοκλήρου τοῦ πληρώματος ἡδυνήθησαν νὰ
πέσωσι τὸν πλοίαρχον νὰ παραδεχθῇ τὸν δυστυχῆ
κύνα ἐντὸς τοῦ πλοίου· ἐπέτρεψε μόνον νὰ τῷ ῥίψωσι
τεμάχια ξηροῦ ἄρτου. Τοῦτο διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὁ
λοκλήρους ἡμέρας, μετὰ παρέλυσιν τῶν ὁποίων τὸ
εὐτυχές ζῶον καταβλήθην ὑπὸ τοῦ κόπου παρεφέρετο
ὑπὸ τῶν κυμάτων ὡσεὶ πτώμα.

Ὁ πλοίαρχος ἡτηθείς ὑπὸ τῆς εὐπλαγχνίας, ἐπέ
τρεψε τὴν συμπαράδοσιν τοῦ κυνός.

Τὸ εὐγενές ζῶον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἔκειτο νοσούν
ἐν τῷ πλοῖ· ἀλλὰ χάρις εἰς τὰς συντόνους περιποιή
σεις τοῦ κυρίου του, ἀνέλαβε, μετὰ μακρὰν ἀνάβρωσιν,
τὰς προτέρας δυνάμεις του.

Περὶ τὸ τέρας σχεδὸν τῆς πορείας, τὸ πλοῖον ἐναυά
γησε δύο λιύγας μακρὰν τοῦ Λονδίνου, καὶ ὅλον τὸ
πλήρωμα ἀπωλίσθη, ἐκτὸς τοῦ νέου ναύτου, τὸν ὅποιον
ὁ κύων μετέφερεν εἰς τὸν λιμένα μετὰ μακρὸν καὶ κιν
δυνώδη διάπλουν. Ἀποθέας αὐτὸν, εἰς μέρος ἀτραλιές,
ἔθετε τὸν ἕνα τῶν ποδῶν του ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἤρχισε νὰ
λακίζῃ ὁλαὶς δυνάμειν, ἐπικαλούμενος βοήθειαν ὑπὲρ
τοῦ κυρίου του. Ἐδρουν πόρατα ἐκ τῶν πλησίων
χώρων ἁλίων τινες, οἵτινες ἔχορῆγαν εἰς τὸν κα
ταποντισθέντα πᾶσαν τὴν δυνατὴν βοήθειαν. Ἐνόσῳ δ
ναύτης ἔκειτο χαμαὶ ἀναίσθητος ὁ κύων ἐπαγρύπνει
ἀνησυχῶν καὶ δυσπιστῶν ἐπὶ τῶν κινήματιν τῶν ἀ
λίων. Ἀλλ' ἅμα ὁ ἀσθενὴς ἔδωκε σημεῖα ζωῆς, τὸ
πιστόν ζῶον ἤρχισε νὰ λείκῃ τὰς χεῖρας τῶν καλῶν
ἐκείνων ἀνθρώπων· εἴτα κατακλινθέν παρὰ τοῦ πόδας
τοῦ κυρίου του, δέξιμεν προσβλέπον αὐτὸν περιπαθῶ.

A. K.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ.

Ἐν Ῥώμῃ δὲν ὑπῆρχεν ἀγορὰ τῶν δούλων, ἀλλ'
οἱ μετεργόμενοι τὸ ἀνθρωπεμπορίον ἐπώλουν τὴν ἐμ
πορεύματά των εἰς τὸ ἐργαστήριόν των, τῶν ὁποίων
τὴν μὲν καλλίτεραν ποιότητα ἐφύλαττον εἰς τὴν ἀνω
τέραν ὁροφὴν ἵνα ἐπιεικνύων αὐτὴν εἰς μόνους τοὺς
πρωτοὺς ἀγοραστὰς, τὴν δὲ δευτέραν ἔθετον ἐπὶ
δεξιότατος, ὅπως ᾔνοι ἐνθεμελίηται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς
τῶν διαδοτῶν.

Ὁ ἐν πολέμῳ συλληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐστεφανώ
ντο μὲ ἀνθη, ὁ δὲ συνήθης δούλος ἐκαλλωπίζετο μὲ
κομψόν τι κεφαλόδεμα. Ἀμφότεροι δ' εἶχον τοὺς μὲν
πόδας των ἐπιχρισμένους μὲ κιμωλίαν, εἰς δὲ τὸν λαί
μόν των εἶχον διαφόρους ἐπιγραφάς. Ἐν γένει ἦσαν
ἐπιμελῶς κεκαλλωπισμένοι, κτενισμένοι καὶ ξυρισμένοι,
ἔχοντες τὴν κόμην των εἰς βοστρύχους, ἡλειμμένους
μὲ ἔλαιον τερεβινθίνης.

— Ἀκούετε πόσον ἀντηγεῖ; τί σφίγκτον κρέας,
ποτὲ ἡ ἀσθένεια δὲν τὸ ἐπείραζε. Σᾶς τὸ δίδω δι' ὅκτω
χιλιάδας στατήρας. (1)

Καὶ ἐὰν ἡ σὰρξ τοῦ νέου δούλου, ὅστις προσηκτικῶς
ἠκροάζετο, δὲν εὗρισκεν ἀγοραστὰς, ὁ ἔμπορος ἐστρέ
φετο ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

— Μήπως θέλετε κάμειαν νεάνδα; Ἰδοὺ μία,
περὶ τῆς ἀθωότητος τῆς ὁποίας ἐγγυῶμαι.

Καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου της ἐπέθετε φίλημα.

— Ἰδέτε, ἐπανελάβαν, πῶς ἐρυθρίᾳ; θέλετε
καλλίτερον σημεῖον τῆς ἀθωότητός της;

Ὅποταν δὲ νεανὴς εὐηρέσκει ἐντιμὸν τινα διαβάτην
ἐπιθυμοῦντα ν' ἀγοράσῃ τὴν ἀθωότητα ταύτην, ὁ θα
μῶνης (2) οὗτος ἐβρίπτειν ἐν ἀσάριον ἐπὶ τινος πλά
στιγγας, καὶ ἐπρόφερε τὸν ἐξῆς τύπον.

— «Λέγω ὅτι ἡ νεᾶνις αὕτη, ἀνήκει κατὰ τὸν Νό
μον εἰς ἐμέ, καὶ ὅτι τὴν ἡγόρασα μὲ τὸ νόμισμα
τοῦτο.

Καὶ πληρώνων τὸ ἀντίτιμον ἀπῆρχετο μετὰ τοῦ
ἀγορασθέντος δούλου.

Ἐν Ῥώμῃ ἴγνιτο μέγα ἐμπόριον δούλων. Καὶ
διὰ τὰς ἐλαχίστας ὑπηρεσίας ὑπῆρχον δούλοι, ἦτοι διὰ
ν' ἀνοίγωσι τὴν θύραν, νὰ σαρώνωσι, νὰ μαγειρεύωσι,
νὰ ζυμώνω, ν' ἀναγιγνώσκωσι, νὰ γράφωσι, νὰ κρα
τῶσι τὸ ταμεῖον, νὰ καθαρίζωσι τὸν κοιτῶνα, νὰ βα
δίζωσιν ἐμπροσθεν ἢ ὀπισθεν τοῦ κυρίου, νὰ κρατῶσι
τὰς λαμπάδας ἐκατέρωθεν αὐτοῦ, νὰ τὸν βοηθῶσι νὰ
κάθεται, νὰ οἰνοχοῶσι, νὰ ψάλλωσιν ᾠματα, νὰ εἰ
δοποιῶσιν αὐτῷ τὰς ἐπισκέψεις, νὰ τῷ φέρωσι τὰς
ἐπιστολάς καὶ νὰ τὸν χρίωσι μὲ ἄρώματα.

Ἡ δέσποινα (matrona) δὲν εἶχεν ὀλιγωτέρους τοῦ
συζύγου της δούλους, διὰ νὰ χρίωσι τὴν κόμην της μὲ
εὐώδη ἔλαια, νὰ τὴν καλλωπίζωσι, νὰ τὴν βοστρυχι
ζωσι, νὰ τὴν ἀλείφωσι μὲ φύκη, νὰ κρατῶσι τὸ ρι
πίδιον ἢ τὸ ἀλεξίβροχόν της, νὰ διώκωσι τὰς μυῖας,
νὰ περιποιῶνται τὸ κυνάρειόν της, νὰ χύνωσιν ὕδωρ
ὅταν νίπτεται, νὰ θέτωσι πόρπας εἰς τὸ φόρεμά της,
νὰ τὴν θέτωσιν εἰς τὴν κλίνην της, νὰ τὴν ἀποκοιμί
ζωσι, νὰ τὴν ἐξυπνώσι, νὰ τὴν ἡθοποιῶσι, νὰ τὴν δι
δάσκωσι, νὰ τὴν διασκεδάζωσι, νὰ κάμνωσι τὰ πάντα,
νὰ μὴ κάμνωσι τίποτε, ἢ μάλλον νὰ ἴστανται περὶ
αὐτῆν.

Ὁ πατρίκιος, εἴτε ἀνὴρ εἴτε γυνή, ἦτο πρόσωπον
πολύτομον, τὸ ὅποιον ἐσκέπετο διὰ τῶν δούλων, καὶ
ἐνήγει δι' αὐτῶν. Ἐκαστον σχῆμα τοῦ ἦτο δούλος,
ἐκάστη ἐπιθυμία τοῦ ἐπίσης δούλος.

(1) Νόμισμα Ῥωμαϊκόν.

(2) Τουρκιστὶ μενεστερής.